

Eukaristins framväxande i Den Spirande kyrkan

Kommentar av Roger Oakland

www.understandthetimes.org

En av de allmänna övertygelserna som cirkulerar bland supportrarna för Den Spirande kyrkan är ett koncept som kallas "Årgångskristendom". Enligt denna syn bör erfarenheter som var effektiva för att attrahera kristna att komma till kyrkan förr i tiden återintroduceras idag för att attrahera den postmoderna generationen som hungrar efter upplevelser.

Dan Kimball, författare till boken *Emerging Church: Vintage Christianity for New Generation (Framväxande kyrka: Årgångskristendom för en ny generation)* är en av nyckelföreläsarna för denna idé. Han är fast övertygad om att tillbedjan måste spela en viktig roll för att attrahera postmodernister till kristendomen. I ett avsnitt av boken med underrubriken "Äkta tillbedjan i en gudstjänstsamling" skriver han:

Vi borde återvända till ett okonventionellt tillvägagångssätt i gudstjänst och undervisning så att det inte finns några tvivel om att vi är i Guds närvaro när vi samlas. Jag tror att både troende och icke-troende i vår utvecklande kultur hungrar efter detta. Det handlar inte om smart apologetik eller noggrann exegetisk och förklarande predikan eller berömda lovsångsgrupper. ... Utvecklande generationer hungrar efter att uppleva Gud i tillbedjan.¹

Rob Redman, författare till *The Great Worship Awakening: Singing a New Song in the Postmodern Church (Den stora lovsångsväckelsen: Sjung en ny sång i den postmoderna församlingen)* håller med Kimball. Han har lagt märke till att kyrkor som erbjuder en liturgisk årgångsform av tillbedjan drar till sig den postmoderna generationen. Han skriver:

Liturgiska kyrkor, särskilt episkopala, romersk-katolska, och grekisk-ortodoxa, rapporterar ökande intresse för traditionell liturgisk tillbedjan bland unga vuxna.²

Redman noterar att som ett resultat av detta förnyade intresse i liturgisk tillbedjan är en "lovsångsväckelse" på gång och protestantiska lovsångsgudstjänster har börjat inlemma liturgisk lovsångsbruk. Han säger:

Ett vanligt tillvägagångssätt till lovsångsväckelsen bland protestantiska kyrkor är att skapa en blandad gudstjänst som kombinerar äldre och yngre liturgiska element och musikstilar.³

Julie Sevig, författare till en artikel med namnet "Ancient New" (Förtida nytt) förklarar hur tillbedjan och andra aktiviteter som stimulerar sinnen attraherar den postmoderna generationen:

Postmodernister föredrar att möta Kristus genom att använda alla sina sinnen. Det är en del av dragningskraften i klassisk liturgisk eller kontemplativ tillbedjan: rökelsen och ljusen, göra korstecknet, smaken och lukten av bröd och vin, att vidröra ikoner och bli smord med olja. I *Soul Tsunami: Sink or Swim in New Millennium Culture (Själatsunami: Sjunk eller simma i det nya millenniets kultur)* (Zondervan, 1999) säger Leonard Sweet:

¹ Dan Kimball, *The Emerging Church: Vintage Christianity for New Generation* s. 185.

² Rob Redman, *The Great Worship Awakening: Singing a New Song in the Postmodern Church*, s.129.

³ Ibid, s. 197.

”Postmodernister vill ha en Gud som de kan känna, smaka, röra vid, höra och lukta – ett fullständigt känslodop i det gudomliga.”⁴

I samma artikel beskriver en intervju med Karen Ward ytterligare stilen på tillbedjan som utvecklas i Den Spirande kyrkan:

Evangelikaler använder traditioner från alla liturgiska kyrkor från ortodoxa, lutheraner till katoliker. Fastän de har begränsad erfarenhet av att använda sina nyfunna symboler, ritualer och traditioner fyller de dem med vitalitet, ande och liv, något som når fram till människor.⁵

“U2-karist”

Baserat på vad som har dokumenterats i denna kommentar från tre olika källor är det uppenbart att erfarenhetsmässig tillbedjan är ett viktigt medel för att attrahera människor som söker upplevelser.

Som Julie Sevig fastslog, människor “nås” genom sinnesstimulans. Men en legitim fråga måste ställas: om de nås, till vad är det de nås? Har de en klar förståelse av evangeliet om Jesus Kristus i enlighet med Skriften? Eller har de blivit introducerade till en form av kristendom som är mer upplevelsebaserad än grundad på Bibeln?

Det är också uppenbart att okonventionella tillvägagångssätt definitivt är en verklig del av denna ”nå fram till”-process. Följande artikel beskriver ett okonventionellt tillvägagångssätt som för närvarande är på gång i möten i Framväxande kyrkan som en metod att nå människor:

Det kanske inte kan kvalificeras som en mini-reformation, men en nattvardsgudstjänst genomförd med musik av sångaren Bono och hans U2-bandmedlemmar är populära i episkopala kyrkor över hela landet. U2-eukaristin är inte en sorts ungdomsgudstjänst som hålls i kyrkans källare utan en traditionell episkopal liturgi som använder U2s bäst säljande sånger och psalmer.

”Det gör dig, liksom, varm inuti”, säger Bridgette Roberts, 15, som är en romersk katolik och deltog i en U2-eukaristi som nyligen hölls i All Saints’ Episcopal Church i Briarcliff Manor, New York. ”I kyrkan brukar du älska du Jesus och allting. Men på det här sättet kan du uttrycka hur du mår.” Säger hennes väninna, Natalie Williams, 17: ”Jag älskar Bono, och du kan rocka loss till musiken. Men i kyrkan hör du det på ett annorlunda sätt. Det är typ nytt.”⁶

Enligt artikeln kom kyrkoherden Paige Blair, en episkopalpräst i York Harbor, Maine, med idén med ”U2-karist”. Hon höll den första gudstjänsten i sin kyrka 31 juli 2005, och visade texterna till U2s sånger på en bildskärm vid altaret. Efter det har hon rådgjort informellt med ungefär 150 kyrkor som har haft U2-eukaristier (eller planerar att ha) i 15 delstater och sju länder.⁷

Eukaristisk evangelisation

⁴ Julie B. Sevig, The Lutheran, “Ancient New,” <http://www.thelutheran.org/0109/page36.html>, publicerat september 2001.

⁵ Ibid.

⁶ Gary Stern, “Episcopal 'U2-charist' uses songs in service”, http://www.usatoday.com/news/religion/2006-10-25-u2-churches_x.htm, publicerat oktober 25, 2006.

⁷ Ibid.

Det är tydligt att kyrkoherde Blairs nymodighet att fira nattvardsgudstjänst är populärt. Blairs kyrka har startat något som kallas ett "U2-karistteam" för att sprida ut U2-karistevangelisationen.⁸

Jag tycker att detta exempel på årgångskristendom är väldigt intressant i ljuset av vad som kallas för det nya evangelisationsprogrammet. Detta är programmet som initierats av romerskkatolska kyrkan för att vinna världen till den eukaristiske Kristus. Jag är fascinerad av att konstatera att Den Spirande kyrkans kampanj för årgångstillbedjan nu sänder ut "evangelister" som introducerar postmodernister som hungrar efter upplevelser till den eukaristiska upplevelsen.

Jag skulle tro att det snart kommer att vara många icke-katoliker som introduceras i detta möte genom "U2-karist"-evangelisation. Många kommer att tro att denna upplevelse är ny, när den i själva verket är tämligen gammal. Det är vad den romerskkatolska kyrkan alltid har lärt ut att man måste tro för att vara en kristen.

Nu när eukaristin har dykt upp i Den Spirande kyrkan ska jag göra en förutsägelse. Du kan förvänta dig att eukaristisk evangelisation kommer att bli populärare och mer framgångsrik. Vi lever i ändens tid och andlig förvillelse intensifieras i Jesu namn.

⁸ Ibid.